

Strip uit 'Sex, drugs en strips' van de stad-Groningse striptekenaars Barbara Stok.

Hoe moet het nu met Barbara Stok!?

Kan iemand Barbara Stok alsjeblieft een hele dikke brief schrijven? En kan iemand daar dan inzetten dat het haar nieuwe boek *Sex, drugs en strips* zeldzaam grappig is? En ontroerend ook? En dat ze stokoud moet worden en al die tijd door moet gaan met stripboeken maken? Zo'n brief? Zou iemand dat even willen doen?

Want Stok wilde een paar jaar geleden, toen ze met strips begon, na een al snel afgebroken loopbaan als persfotografe, niet alleen rijk en beroemd worden, maar vooral post ontvangen. Veel post. Ze kopieerde haar striptekeningen en vouwde de A4-tjes doormidden. Haar eerste in eigen beheer uitgegeven bundel, *Barbaraal*, was een feit. Ze deelde de *Barbaraal*tjes uit aan vrienden - vooral in het circuit rond Vera, de club die ook in *Sex, drugs en strips* een prominente rol speelt. Keer op keer moest ze naar de kopieerwinkel om bij te drukken. Geen wonder: haar nogal autobiografische strips omschreef ze zelf eens als te gênant voor woorden, maar je blijft giechelen bij de tragi-komische avonturen die Stok beleeft.

Ongegeneerd maakt ze zichzelf keer op keer het lijdend voorwerp in die verhalen. Zo geeft ze een oud besje er van langs in de bioscoop omdat ze denkt dat het mens met haar voet in haar zij zit te porren, om even later tot de pijnlijke ontdekking te komen dat ze op haar eigen paraplu zit. Al even goedgemutst neemt ze haar drank-

gebruik en seksleven op de hak.

Voor wie Stok een beetje volgt: in haar leven (en dus in haar werk) hebben zich twee opvallende veranderingen voorgedaan sinds haar vorige bundel *Barbaraal tot op het bot*. Ze heeft een vriend met een vrolijke kijk op het leven (zie illustratie) op wie ze overduidelijk heel erg verliefd is. Een andere, iets minder vrolijke ontwikkeling is dat ze, toen ze als 'cowboy Stok in actie' het zojuist verbouwde Platformtheater wilde betreden, alweer in kennelijke staat, pijnlijk tot de ontdekking kwam dat op de plek waar vroeger een klapdeur zat, nu een raam was geplaatst. Gevolg: een lachbui, veel bloed en, na een bezoek aan het ziekenhuis, een litteken. In een nawoordje bij dit avontuur schrijft ze: 'Voor mij staat het litteken voor een bepaalde periode waarin ik veel uitging. En het geeft het abrupte einde van die periode aan. Dat met die hand, dat was een soort climax en daardoor ging er ineens een knop om, zo van: nu is het genoeg geweest met al die alcohol! Ik heb toen een jaar lang geen druppel meer gedronken.'

Hoe moet het nu verder met Stok!? Gestopt met drinken en gelukkig in de liefde! Schrijf haar: Postbus 1012 - 9701 BA Groningen.

Barbara Stok *Sex, drugs en strips* 33 pag. f15,- (Nijgh & Van Ditmar, Amsterdam)

BRAM HULZEBOS

NrbN 6900